

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4Co/98/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1119221862
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Valéria Kleinová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1119221862.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Valérie Kleinovej a sudcov JUDr. Anny Kašajovej a Mgr. Ingrid Degmovej Pospíšilovej v právnej veci žalobcu: O.S. K., L.. XX.XX.XXXX, P. J. Š. XX, T., proti žalovanému: C. G., D. E. S. O. D. O., Š.B. X,X,X, J., o náhradu škody, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I č.k. 23C/61/2019 -175 zo dňa 21. apríla 2020 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdzuje.

Žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením č.k. 23C/61/2019 -175 zo dňa 21. apríla 2020 súd prvej inštancie odmietol podanie žalobcu zo dňa 09.11.2019 označené ako žaloba vo veci náhrady škody v spojení s doplnením zo dňa 08.01.2020.

2. Po právnej stránke rozhodnutie odôvodnil § 129 ods. 1,2,3,4 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“).

3. V odôvodnení uznesenia uviedol, že podaním doručeným súdu dňa 12. 12. 2019, označeným ako žaloba vo veci náhrady škody sa žalobca domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd konštatoval porušenie základného práva žalobcu v žiadosti o prešetrenie nároku na náhradu nemajetkovej ujmy zo dňa 25. 06. 2019 vydaného žalovaným a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť mu finančné zadosťučinenie v sume 300.000,- EUR v lehote dvoch mesiacov od doručenia nálezu.

4. Žalobu odôvodnil škodou, ktorá mu bola spôsobená orgánom verejnej moci v oblasti štátnej správy pre opakované úmyselné porušovanie základných práv, nedôsledné postupy a iné nezákonné zásahy do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb. Uviedol, že žalovaný vo svojom rozhodnutí zo dňa 25.06.2019 pod reg. č. XXXXX/XXXXXXXXXX/XXXX-C. M. neprešetril uvádzané skutočnosti, ktoré trvajú od 13.08.2014 doposiaľ a zamietol náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 300.000, EUR. Žalovaný podľa názoru žalobcu zodpovedá za škodu, ktorá mu bola spôsobená podľa § 15 ods. i písm. e), f), g), i) zák. č. 575/2001 Z.z. o organizácii činnosti vlády a organizácii ústavnej štátnej správy. Zamietnutie nároku žalobcu na náhradu nemajetkovej ujmy a prešetrenie podstaty nesie podľa žalobcu znaky arbitrárneho rozhodnutia, ide o čisto formalistické riešenie veci, ktoré nezohľadnilo výkon posudzovania s dobrými mravmi a morálne a etické základy, ktoré platia bez ohľadu na to, či sú zakotvené v stannom práve alebo nie. Žalobca poukázal aj na zničenie svojho rodičovského práva k maloletému dieťaťu a skutočnosť, že v konaní o rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností, Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Košice ako zástupca maloletého dieťaťa ignoruje jeho rodičovské právo k maloletému dieťaťu, vystupuje v jeho neprospech a preto žiadal odvolanie kolízneho opatrovníka. Poukázal na viaceré konania vedené na Okresnom súde Košice II, Košice I a Krajskom súde v Košiciach

na ustanovenia Občianskeho zákonníka o ochrane osobnosti, premlčaciu dobu práva na náhradu škody a nemožnosť zníženia náhrady úmyselne spôsobenej škody.

5. V doplnení podania zo dňa 09.12.2019, doručenom súdu dňa 10.01.2020, žalobca uviedol, že žaloba je podaná vo veci náhrady škody spôsobenej žalovanými v oblasti štátnej správy o priznanie podielu náhrady nemajetkovej ujmy z podozrenia opakovaného úmyselného porušovania ich základných práv. Uviedol, že nedôsledné postupy a rozhodnutia pri výkone verejnej moci, úradné postupy a iné nezákonné zásahy do práv, právom chránených záujmov fyzickej osoby žalobcu, ktorí vo vzájomnej spolupráci počas piatich rokov až doposiaľ voči nemu vydávali vyjadrenia k súdnym konaniam a vydávali rozhodnutia, ktoré sa nezakladali na skutočnosti a sú v rozpore s etickými a morálnymi zásadami, ktoré platia bez ohľadu na to, či sú zakotvené v stannom práve alebo nie, z čoho odvolacie štátne rozhodovacie orgány vychádzajú, spôsobili, že sú ich konečné rozhodnutia nespravodlivé a v období od 13.08.2014 doposiaľ na základe ich následkov bola žalobcovi spôsobená ujma na zdraví. Za kľúčovú pri preukazovaní ďalšieho porušovania jeho základných práv označil správnu žalobu zo dňa 16.12.2019 na KS Košice sp. zn. 7S/110/2019 proti CPP, ktoré mu neposkytlo v daných veciach žiadnu právnu pomoc. Žiadal, aby súd v danom konaní rozhodol o priznaní podielu spôsobenej nemajetkovej ujmy žalovanými a odporcom, že pokiaľ nie je v jeho kompetencii prešetrenie uvedených skutočností vzájomnej spolupráce žalovaných, odporcu a ostatných uvedených štátnych rozhodovacích inštitúcií, aby ho postúpil tomu, komu prináleží prešetrenie a rozhodovanie podľa § 15 ods. 2 zak. č. 514/2003 Z.z. s tým, že preukazovanie ublíženia na zdraví verejnými rozhodovacími štátnymi inštitúciami bude preukazovať v konaní jedine predvolanému súdnemu znalcovi. V druhom doplnení žaloby, doručenom súdu dňa 23.01.2020, doplnil rozhodnutie Najvyššieho súdu SR zo dňa 20.11.2019, č.k. 9Sžk/94/2019, ktorým bolo rozhodnuté v jeho prospech.

6. Uznesením zo dňa 27.01.2020, sp. zn. 23C/61/2019-163 vyzval súd prvej inštancie žalobcu, aby v lehote 15 dní od doručenia uznesenia odstránil nedostatky žaloby, z dôvodu jej neurčitosti a nezrozumiteľnosti a uviedol, či sa v konaní domáha nároku na ochranu osobnosti a s tým spojenej náhrady nemajetkovej ujmy alebo nároku na náhradu škody podľa zák. č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Zároveň ho vyzval, aby riadne označil žalovaného, resp. žalovaných, proti ktorým žaloba smeruje, a to aj s poukazom na odlišnosť v osobe žalovaného pri uplatnení nároku na ochranu osobnosti a nároku na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z., riadne vyšpecifikoval predmet konania, z čoho pozostáva žalovaná suma a na základe akého titulu si ju žalobca uplatňuje a uviedol presný, určitý, zrozumiteľný a vykonateľný žalobný návrh, ktorým je súd viazaný. Súčasne ho poučil podľa § 129 ods. 3 Civilného sporového poriadku o následku neodstránenia väd podania v podobe jeho odmietnutia, ako aj o možnosti zvoliť si advokáta na zastupovanie v danom konaní alebo sa obrátiť na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Predmetné uznesenie bolo žalobcovi doručené dňa 06.02.2020. Žalobca na výzvu súdu nereagoval a v súdom stanovenej lehote podanie vo veci samej neopravil a nedoplnil. Následne súd prvej inštancie podanie žalobcu uznesením č.k. 23C/61/2019 -175 zo dňa 21. apríla 2020 odmietol.

7. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom navrhol napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zrušiť a vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

8. V odvolaní uviedol, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je nesprávne a nesie znaky arbitrálného rozhodnutia. Uviedol, že všetkým, ktorí v jeho prípade rozhodovali na rôznych stupňoch Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny SR a jeho príslúchajúcimi verejnými štátnymi správami aj Okresnému súdu Bratislava I je jasné, že pre sústavné opakujúce sa porušovanie základných práv sťažovateľa pri uplatňovaní rodičovstva k svojmu vlastnému maloletému dieťaťu, že keby nepodal uplatnenie nemajetkovej ujmy a pokiaľ mu nebude umožnené vec preukazovať pred súdom nedôjde k žiadnej náprave. Zamestnanci v zastúpení verejných štátnych správ budú vykonávať svoju verejnú štátnu činnosť v prospech vlastného osobného záujmu, ktorý je v rozpore so zákonom a výkonom práce vo verejnom záujme.

9. Uviedol, že na rozhodnutie súdu prvej inštancie zo dňa 27.01.2020 reagoval podaním zo dňa 11.02.2020, avšak dostatočne právne nedokázal na výzvu reagovať, pretože nemá žiadne právnické vzdelanie a jeho emočný, ako aj zdravotný stav mu v tom bráni. Uviedol, že v podaní požiadal o pozastavenie konania, že na Krajský súd Košice podal správnu žalobu, ktorá je vedená pod sp. zn. 7S/110/2019 dňa 16.12.2019 proti CPP KE, ktoré mu zamietlo žiadosť o právnu pomoc a právne

zastúpenie, z dôvodu, že zle formuloval podanie žiadosti. Odvolaním žiada, aby po rozhodnutí v konaní sp.zn.7S/110/2019 mohol byť zastúpený advokátom, nakoľko si inak advokáta nevie zabezpečiť pretože nemá žiadne finančné prostriedky a nevie sa právne poradiť a brániť. Domnieva sa, že odvolací súd sa svojou autoritou dokáže povzniesť nad formalistický výklad práva, ktorý zatiaľ pri rozhodovaní o tejto veci na rozličných nižších stupňoch posudzovania dominoval a dá priechod spravodlivosti a spravodlivému riešeniu.

10. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP) preskúmal vec podľa § 379 a § 380 ods. 1, 2 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

11. Podľa § 127 ods. 1 CSP, ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie a) ktorému súdu je určené, b) kto ho robí, c) ktorej veci sa týka, d) čo sa ním sleduje a e) podpis.

12. Podľa § 127 ods. 2 CSP, ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania.

13. Podľa § 129 ods. 1 CSP; Ak ide o podanie vo veci samej alebo návrh na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia, z ktorého nie je zrejmé, čoho sa týka a čo sa ním sleduje, alebo ide o podanie neúplné alebo nezrozumiteľné, súd vyzve toho, kto podanie urobil, aby podanie doplnil alebo opravil v lehote, ktorá nemôže byť kratšia ako desať dní.

14. Podľa § 129 ods. 2 CSP; V uznesení podľa odseku 1 súd uvedie, v čom je podanie neúplné alebo nezrozumiteľné a ako ho treba doplniť alebo opraviť a poučí o možnosti podanie odmietnuť.

15. Podľa § 129 ods. 3 CSP; Ak sa v lehote určenej súdom podanie nedoplní alebo neopraví, súd podanie odmietne; to neplatí, ak pre uvedený nedostatok možno v konaní pokračovať. Podľa § 129 ods. 4 CSP; ak sa podanie opraví alebo doplní v celom rozsahu v súlade s výzvou podľa ods. 1 najneskôr do uplynutia lehoty na podanie odvolania proti uzneseniu o odmietnutí podania, o odvolaní proti tomuto uzneseniu môže rozhodnúť súd, ktorý ho vydal.

16. V prípade, že podanie strany nemá zákonom stanovené náležitosti, ide o vady podania. Vadou je aj nezrozumiteľnosť alebo neurčitosť podania. Nezrozumiteľným podaním je najmä také podanie, ktoré vzbudzuje pochybnosti o obsahu podania, predovšetkým z hľadiska jeho náležitostí. Nezrozumiteľné podanie znamená, že si ten, kto podanie urobil svojimi tvrdeniami vzájomne odporuje, uvádza nezmyselné argumenty nesúvisiace s vecou a podobne. Nezrozumiteľným podaním je predovšetkým také podanie, pri ktorom nie je možné ani pri použití výkladového pravidla podľa § 124 CSP zistiť, ktoré tvrdenia sú pre rozhodnutie podstatné a čo má byť predmetom konania. Neurčité je aj také podanie, ktoré vzbudzuje napríklad pochybnosť o individualizácii veci alebo identifikácii strán alebo pochybnosť o právnych následkoch, ktoré má spôsobiť (napr. existuje rozpor medzi skutkovými tvrdeniami a návrhom). Neurčitým podaním vo veci samej je napríklad žaloba obsahujúca natoľko nedostatočné označenie žalovanej strany, ktoré neumožňuje jej presnú identifikáciu. V prípade, že z podania nie je zrejmé, čoho sa týka a čo sa ním sleduje alebo ide o podanie neúplné alebo nezrozumiteľné, je súd povinný ex offo vyzvať podávateľa k odstráneniu väd podania. Ak nebolo podanie ani na výzvu súdu v stanovenej lehote opravené alebo doplnené, a ide o taký nedostatok, pre ktorý nie možno v konaní pokračovať, súd podanie odmietne. Odmietnutie podania však nevytvára prekážku veci právoplatne rozhodnutej, preto môže podávateľ podať návrh opätovne.

17. Preskúmaním veci odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne. Súd prvej inštancie uznesením č.k. 23C 61/2019-163 zo dňa 27.01.2020 dostatočne a konkrétne upozornil žalobcu na vady podania, uviedol v čom je podanie nezrozumiteľné alebo neurčité a akým nedostatkom trpí, poučil ho o tom, ako je potrebné opravu alebo doplnenie urobiť, určil lehotu na odstránenie väd podania, a aj ho poučil o tom, že podanie bude odmietnuté, ak nebude včas opravené alebo doplnené. Z obsahu spisu je zrejmé, že žalobca na výzvu súdu podanie neopravil a nedoplnil. K tvrdeniu žalobcu uvedenému v odvolaní, že na výzvu súdu prvej inštancie reagoval podaním zo dňa 11.02.2020 odvolací súd uvádza, že takéto podanie sa v spise nenachádza. Odvolací súd sa preto v celom rozsahu stotožňuje aj s odôvodnením napadnutého rozhodnutia. V rozhodnutí súd prvej inštancie aplikoval správne na vec vzťahujúce sa právne normy, ktoré taktiež správne vyložil.

18. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd postupom podľa § 387 ods. 1 CSP napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil.

19. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP, § 262 ods. 1 CSP že žalovanému, ktorý náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko mu bol v odvolacom konaní úspešný, v priebehu odvolacieho konania žiadne preukázateľné trovy nevznikli.

20. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Toto uznesenie nemožno napadnúť odvolaním

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.)